

Nacija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 7 | Nivo: Fakultet za javnu upravu, Sarajevo

Nacija je posebna historijska, socijalno- ekonomska i kulturno-politička pojava. Nacija je i globalna i etnička društvena grupa. Svi su ljudi podijeljeni u grupe, koje se nazivaju nacije. Pripadnici jedne nacije su specifični po tome što imaju zajednički identitet, zajedničko srodstvo i porijeklo. U određivanju identiteta nacije koriste se i primjenjuju široki kriteriji, tako da se pod nacionalnim identitetom podrazumjevaju prepoznatljive specifičnosti određene grupe, kao i lični osjećaj pripadnosti. Tako da i male razlike u govoru mogu biti dovoljne da se neko okarakterise kao član druge nacije. Smatra se da pripadnici jedne nacije dijele određene karakteristike i norme ponašanja, određene odgovornosti prema ostalim pripadnicima te nacije i određene odgovornosti za djela pripadnika iste nacije. Nacija nema rok trajanja, nacije postoje više generacija, a uključuje i preminule članove, a shvatanje je da nacije uključuju i buduće generacije. Nacionalni karakter je rezultat bioloških faktora, rasnih osobina i uticaja klime, prostora i drugih činilaca. Drugo, nacionalni karakter se posmatra u kontekstu psihologije naroda, to jest određuje psihološkim karakteristikama koje se nalaze između prirodnog i društvenog određenja života ljudi i zajednice; treće, nacionalni karakter se određuje kao činjenica kulture, društvenog života ljudi. Karakter nacije čini njena kultura. Po Stipi Šuvaru, nacionalni karakter je zbir osobina, postupaka i reakcija, svojstvenih pripadnicima jedne nacije. Postoje vrlo različite definicije o pojmovnoj odredbi nacije, od kojih bi samo neke naveo: spiritualističku, subjektivno psihološku, vulgarno-materijalističku, emirijsko-pozitivističku. Obilježje spiritualističke definicije jeste u shvaćanju nacije kao čisto kulturne zajednice, jer je oličenje nacije dato u duhovnim principima. Postoji specifičan nacionalni duh koji se oblikuje u državi, pa se zaključuje da ona nacija koja nema svoje državne tvorevine zapravo nema ni svoju historiju. Ovoj teoriji, srodna teorija je takozvana subjektivno psihološka, a njen bitni kriterij jeste tvrdnja da su subjektivna misao i osjećaj ljudi, to jest svijest ljudi o nacionalnoj zajednici i njihova težnja da žive u toj zajednici, odlučujući faktor za određivanje kojoj nacionalnoj zajednici neko pripada. Tu je koncepciju naročito zastupao Ernest Renan, francuski mislilac koji je smatrao da su pripadnici jedne nacije oni koji teže zajedničkom životu. Po vulgarno-materijalističkoj teoriji nacija je društvena zajednica koju sastavljaju potomci istih predaka, jer se karakterna psihička i fizička svojstva prenose iz generacija u generaciju, znači ovdje se težište postavlja prvenstveno na zajedničko porijeklo. Ovoj vulgarno-materijalističkoj teoriji je vrlo bliska rasistička koncepcija u praksi njemačkog fašizma. Empirijsko-pozitivistička teorija nastoji objasniti naciju kao društvenu kategoriju, mnoštvom različitih faktora, kao što su: teritorij, zajedničko porijeklo, zajednički jezik, običaji i navike, zajednička historijska sudbina, zajednički zakon i religija. Ova teorija ima jednu osnovnu prednost nad ranije spomenutim teorijama o naciji, po tome što priznaje više faktora koji čine nacionalnu zajednicu.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com